

[Bente Juncker]

tende tjenestemandspakke med nye og bedre bestemmelser for tjenestemændene.

Centrum-demokraterne anser de offentligt ansattes arbejde for værdifuldt i almindelighed, men i særdeleshed lægger vi vægt på at have et loyalt korps af tjenestemænd. CD så gerne endnu flere tjenestemænd, fordi vi er overbeviste om, at et moderne samfund ikke kan undvære denne ansættelsesform, der stiller særlige loyalitetskrav til sine udøvere. Til gengæld må vi sikre, at disse mennesker ikke svigtes, fordi de pr. definition er en gruppe pæne folk, der er offentlighedens ydmyge tjenere. Man må være parat til at betale ordentligt for loyal og effektiv arbejdsindsats.

I CD er vi derfor glade for, at ministeren fastslår, at værdifulde grundlæggende træk i tjenestemandssystemet bevares, samtidig med at man stræber mod øget fleksibilitet og mobilitet.

Når jeg betragter antallet af henvendelser fra borgere vedrørende de forskellige arbejdsområder, som jeg varetager som medlem af folketinget, kommer de, der udtrykker utilfredshed med ægtefællesamordningsfradraget i tjenestemandspensionerne, ind på en flot andenplads inden for det sidste års tid. De overgås i antal kun af skattereformen. Det har derfor været positivt at kunne sige til folk: nu sker der noget, nu tager vi hul på at afskaffe dette fradrag, som opleves som urimeligt.

CD forstår denne opfattelse, og vi har i hele partiets levetid ønsket det fjernet. Pensionen er en indbetalt del af tjenestemandslønnen, tjenestemanden har ret til den, og ægte-skabelig status skal ikke have lov til at beskære den.

Selvfølgelig havde det været rart at kunne sige: vi fjerner det hele i ét hug og betaler, hvad det koster, men det er netop her, altså i det økonomiske, problemet ligger. Som enhver almindelig husholdning er også statens husholdning tvunget til at bøje sig for den nødvendighed, der gør, at man ikke kan få det hele på én gang. Det er man nødt til at acceptere. Resultatet er, at i løbet af dette årti vil de kommende tjenestemandspensioner stige med op til 25.000 pr. år. Det er en forbedring, som er af betydning, for man kan fremover ikke betragte pensionisttilværelsen som den stillestående afslutning på et aktivt liv. Tværtimod vil den for flere og flere bety-

de begyndelsen til en ny aktiv periode, blot anderledes end før.

Tjenestemandspakken skal som helhed ses som en konkret udmøntning af regeringens moderniseringsprogram. Et eksempel er den smidiggørelse af ansættelsesforholdene, der sker ved de nye regler, hvor man i en moden alder kan gå til en lavere lønklasse, men alligevel beholde den højere lønklassens pension. Det vil betyde forbedring af den enkelte persons muligheder for at pleje interesser og udnytte tilbud, og samtidig vil det betyde en smidiggørelse for hele den offentlige sektor.

Fleksibilitet og mobilitet er nøgleord for hele arbejdsmarkedsområdet. Mobiliteten inden for det offentlige bliver tilgodeset ved de ændrede regler vedrørende opsat pension, og vi kan fra CDs side være enige i forslaget.

Det samme gælder de foreslåede regler for retræteaftaler.

I forslaget om åremålsansættelser kan CD tilslutte sig, at man søger at bryde med den stivhed, der måtte være i systemet, men vi understreger gerne det principielt vigtige i, at der ikke er tvivl om ansættelsesvilkår i statens øverste stillinger. De bør fortsat besættes af tjenestemænd og lønmæssigt på vilkår, der kan konkurrere med det, der tilbydes i den private sektor.

Med lovpakken sker der en vending for tjenestemændene, der er mere end pæne ord. Den indeholder kroner og øre, og det er efter CDs opfattelse kun rimeligt, idet vi derved giver en konkret demonstration af, at vort parti og regeringen har forståelse og respekt for tjenestemændenes betydning i det moderne samfund.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

L 126 om bl.a. samordningsfradrag må ses som udtryk for en forbedring, der er helt rimelig. På den måde, samordningsfradraget har fungeret på, har det været udtryk for simpelt tyveri. Frem til 1969 stod tjenestemandens pensionsopsparede beløb på hans lønseddel; derefter gik beløbet bare ind i det store bogholderi. Alligevel har man nok kunnet finde ud af at beregne pensionsdelen, når det vel at mærke er kommet tjenestemanden til skade. Som blot ét eksempel herpå kan nævnes opgørelsen af socialindkomst, hvor der lægges 12½ pct. oven i lønnen, når beregningen foretages, og hvis f.eks. en lærer